

Daan Olivier keert terug als wielrenner

Hielke Biemond

Oegstgeest * Ruim een jaar nadat hij stopte als profwielrenner maakt Daan Olivier (23) zijn rentree. De Oegstgeestenaar rijdt de rest van dit seizoen elitekoersen in Nederland, Frankrijk en België voor De Jonge Renner uit Oosterhout. De Voorschotense profwielrenner Floris Gerts vroeg hem deze zomer mee op een tweeweekse trainings-

stage in Italië. Daar genoot Olivier van de zware en lange ritten, in de regen en de kou. „Floris zei: als je dit mooi vindt, ben je nog lang niet klaar met wielrennen.”

Het klimtalent van Giant-Alpecin nam vorig jaar het rigoureuze besluit om te kiezen voor zijn studie. De berekenende en risicovolle manier van koersen stond hem tegen. „Dat ik het plezier in het wielrennen kwijttraakte, had meer met mij-

zelf te maken dan met mijn omgeving”, zegt hij. „Alleen heb ik gemerkt dat ik dat probleem ook buiten het fietsen tegenkwam. Als ik dat kan tackelen, is het een aantrekkelijk idee weer te gaan fietsen.” Hij meldde zich aan bij De Jonge Renner en werd met open armen ontvangen. Olivier sluit een terugkeer in het profpeloton niet uit, maar voorlopig wil hij niet te ver vooruitkijken. Eerst lekker koersen.

Daan Olivier als prof. ARCHIEFFOTO

Croon: 'De druk lag in Rio niet op mijn schouders'

Hielke Biemond

Leiderdorp * Een bezoekje aan zijn vriendin, een boottochtje met vrienden. Terug van het grootste sportevenement ter wereld geniet hockeayer Jorrit Croon (18) van de kleine dingen in het leven. Tijdens de intensieve en vooral overweldigende aanloop naar de Olympische Spelen is hij daar weinig aan toegekomen. „Nu heb ik even tijd om dat in te halen”, vertelt de international die in Rio de Janeiro opzien baarde met zijn leeftijd en zijn uitzonderlijke kwaliteiten. „Iedereen in mijn omgeving is hartstikke trots en wil mijn verhaal horen. Daar neem ik nu de tijd voor.” Het is niet zomaar een verhaal: twee jaar geleden verkocht Croon nog hockey-artikelen op het WK in Den Haag, nu was hij bijna de man geweest die Nederland een bronzen medaille bezorgde. Alleen volstond zijn sublieme doelpunt in de troostfinale tegen Duitsland niet.

Aangeslagen stond het toptalent voor de camera's van de NOS. Vlak voordat naar de studio werd overgeschakeld, zag de kijker een traan over zijn wang biggelen. „Met een bronzen medaille was de ervaring nog zó veel mooier geweest”, zegt hij terugkijkend. „Dan hadden we iets taatsbaars meegenomen. Nu moeten we vier jaar wachten.” Als hij puur voor zichzelf spreekt, komen vooral enthousiaste woorden en superlatieven uit zijn mond. De voormalig speler van Alecto beeft als geen ander hoe bijzonder het is om dit op zijn leeftijd al meeemaakt te hebben. Nog los van het hockeytoernooi en zijn buitengewoon verdienstelijke prestaties in Rio de Janeiro.

„Het olympisch dorp is zo gigantisch groot”, klinkt het. „Al die verschillende nationaliteiten in de eetzaal. Al die verschillende sporters. Groot, klein, blank, zwart, dik, dun, recht, krom. Ik heb zoveel bijzondere dingen gezien en meegemaakt. Daar ben ik heel dankbaar voor.” Van tevoren wist Croon al dat hij ondanks zijn complete gebrek aan ervaring op veel speelminuten kon rekenen op de Olympische Spelen. Dat komt door het wisselschema van bondscoach Max Caldas, waarin de fysieke belasting evenredig wordt verdeeld over de selectie - tenzij spelers heel veel aanleiding geven om dat te veranderen. „Vroeger zou ik misschien een paar minuten hebben meegedaan als invaller”, zegt

‘Met een bronzen medaille was de ervaring nóg veel mooier geweest’

Jorrit Croon na zijn doelpunt tegen Duitsland, in de strijd om bron. FOTO ANP

Croon. „In het voetbal werkt dat ook zo. Bij ons gelukkig niet. Dat heeft in mijn voordeel gewerkt.” De bondscoach zou ook gek zijn geweest als hij de creatieve speler van HGC op de bank had gehouden. Onder toezien oog van de hele wereld slaagde Croon erin zijn onbevangenheid te behouden. „Dat was ook mijn insteek. Natuurlijk wilde ik het goed doen en was ik streng voor mezelf. Maar de druk lag niet op mijn schouders. Van mij werd niet veel verwacht. Ik kon gewoon lekker hockeyen.” De aanvaller haast zich daar aan toe te voegen dat hij in Brazilië soms ook slecht heeft gespeeld. Vooral in wedstrijden waarin het er bijzonder fysiek aan toe ging, kon Croon zich minder onderscheiden. Daar schaamt de hockeayer, die nog niet zo lang geleden voor Alecto speelde, zich bepaald niet voor.

„Het niveau van het internationale mannenhockey is zó hoog”, stelt hij. „Het gaat er ontzettend hard aan toe. Ik heb in de aanloop naar de Olympische Spelen mijn best gedaan in de sportschool, maar ik heb nog niet het lichaam van een speler die al jarenlang op dit niveau meedraait. Fysiek gezien was ik minder dan de rest, maar daar heb ik niet bijzonder veel hinder van gehad. Je moet ook een beetje slim zijn en je sterke punten benutten. Als je heel hard rechtdoor kunt lopen, waarom zou je dan bochtjes maken? Als je

'Ik heb op mijn 17e en 18e op de Spelen gescoord'

begrijpt wat ik bedoel.”

In letterlijke zin is Croon juist een meester in bochtjes maken. Zijn onnavolgbaar sierlijke solo's leidden tot heel wat strafcorners en twee schitterende doelpunten bovendien. Oprispingen van pure klasse waren het. Ondanks zijn bescheiden karakter laat de aanvaller, die in Rio volwassen werd, het niet na om lachend te benadrukken dat hij op zijn 17e én 18e heeft gescoord. „De eerste, in de poulewedstrijd tegen Ierland, was heel bijzonder, met mijn ouders en veel energie vrij. Het juichen met z'n allen was heel speciaal.” Een korte stilte. „Nog geen halfuur later ben je heel verdrietig en kun je het allemaal niet begrijpen. Dat is ook topsport, heb ik de afgelopen maand wel geleerd. Het is niet makkelijk. Het is kei- en keihard. En wij waren net niet hard genoeg.”

Voorschotenaar Marco Zandbergen

Als eregast

Hielke Biemond h.biemond@hollandmediacombinatie.nl

Voorschoten * Toen Marco Zandbergen een kwarteeuw geleden zijn eerste dan in het Taekwon-Do behaalde, schoot er maar één woord door zijn hoofd: klaar. „Ja, en dat is dan toch niet zo”, zegt de 51-jarige Voorschotenaar met een brede grijns. Deze zomer deed hij in Noord-Korea met succes examens voor zijn zevende dan. En daar blijft het niet bij, wat hem betreft. Het lijkt slechts een kwestie van tijd voordat hij het grootmeesterschap bereikt, de negende dan. Daar is geen examen maar een voordracht voor nodig, op basis van verdiensten van de sport. Als instructeur en bestuurslid van de bond lijkt Zandbergen daar zeker voor in aanmerking te komen. Met gepaste trots legt de Voorschotenaar in de huiskamer een paspoortachtig boekwerkje op de eettafel. In dit officiële document van de Internationale Taekwon-Do Federatie (ITF) is zijn sportieve ontwikkeling vastgelegd. Aan elke plaatsnaam is een promotie gekoppeld.

De meest recente, van de Noord-Koreaanse hoofdstad Pyongyang, is een parel aan de kroon. Het is een bedevaartsoord voor beoefenaars van de oosterse verdedigingssport doordat de grondlegger er is begraven: generaal Choi Hong Hi. „Het is geen verplichting, maar eigenlijk moet je dat één keer in je leven hebben bezocht.”

Noord-Korea

Aanvankelijk was Zandbergen van plan om zijn zevende danexamen in Italië af te leggen, maar toen de mogelijkheid zich voordeed om het in Noord-Korea te doen, twijfelde hij geen moment. Het viel ook nog eens samen met de viering van het vijftigjarig jubileum van de ITF. „Heel veel mensen zeggen: wat moet je daar? Zij vinden het een beetje eng. Atoomwapens, de slechte verhouding met het Westen.” Hij haalt zijn schouders op. „Wij hebben daar allemaal niet zoveel van gemerkt. Bovendien interesseert politiek mij niet zo.”

De reis ging via Beijing, één van de weinig toegangspoorten tot het gesloten Noord-Korea. Een vliegtuig vol grote Taekwon-Do-namen streek neer in hoofdstad Pyongyang en werd daar welkom geheten door de voorzitter van de wereldorganisatie. „Dat maakte indruk”, vertelt Zandbergen. „Ik had dat niet verwacht.”

Zelfstandig door het land reizen mocht niet. De westerse gasten zouden kunnen verdwalen, aldus de officiële uitleg. En met zijn smartphone had Zandbergen nergens bereik. Toch was hij in posi-

Voorschotenaar Marco Zandbergen

tieve zin verrast door zijn indrukken van één van de laatste communistische dictaturen ter wereld. „Een mooi land, met veel bergen. Ze hebben er zelfs een strand. En internet. Op school zag ik jongeren achter Google zitten. Natuurlijk is er ook armoede, maar dat heb je hier ook. Alleen ligt daar de grens wat lager. Voor zo ver ik kon zien, was er voldoende voedsel. De rijstvelden waren vol. Alleen de koffie is er slecht.”

Pracht en praal

Taekwon-Do is in Noord-Korea een zeer gerespecteerde sport. Het was dan ook niet verwonderlijk dat het examen plaatsvond in een enorme hal, met de nodige pracht en praal, onder toezien oog van een lokale grootmeester. Eén van de zes examenkandidaten was zo onder de indruk dat hij zich terugtrok. De zenuwen kregen vat

ARC - Docos wordt beslissend

Gertjan van Geen

Districtsbeker * ARC en Docos bepalen zaterdag in een rechtstreeks duel wie zich plaatst voor de volgende ronde van de districtsbeker. Docos heeft een beter doelsaldo. Beide ploegen wonnen van de derde tegenstander uit de poule, RVC '33. De vierde deelnemer, Meerburg, trok zich eerder noodgedwongen terug. UVS is na de nederlaag bij zondag-

eersteklasser Hillegom (5-2) vrijwel uitgeschakeld. Hillegom heeft nu drie punten meer en speelt zondag tegen het puntloze Teylingen. Voor RCL gloort de tweede ronde. De Leiderdorpers hebben na zeges op Alphense Boys en ROAC aan een gelijkspel tegen het reeds uitgeschakelde TAVV genoeg. Door een zege op FC Boshuizen (2-1) is ook Valken '68 nog kansrijk. Een punt bij Voorschoten '97 volstaat.

behaalt in Noord-Korea zevende dan in Taekwon-Do naar Pyongyang

ging voor zijn zevende dan op 'bedevaart' naar Noord-Korea: „Je moet er een keer zijn geweest.”

FOTO HIELCO KUIPERS

op Zandbergen, zonder dat het een negatief effect had op zijn oefening: een Tong-Il, een schijngevecht van 56 bewegingen. „Dat is het minimale wat bij zo'n examen kan worden gevraagd. Dankzij mijn routine ging het moeiteloos.” Een grootmeester uit Wales gaf hem stevige complimenten voor de uitvoering. „Heel leuk. Want ik ken hem een beetje: dat doet hij niet zomaar.”

Met een vaste telefoon belde hij naar huis om te laten weten dat het was gelukt, het behalen van zijn zevende dan. Daarmee komt hij ogenschijnlijk in de buurt van Gerard van den Berg, de Leidenaar die drie jaar geleden zijn achtste dan behaalde. Hier trapt Zandbergen op de rem: het zijn twee onvergelijkbare grootheden. Want hoe-wel ze in naburige plaatsen wonen, leven ze in verschillende werelden. Dat is het gevolg van een scheuring

in de taekwondowereld. Vergelijk het met het catholicisme en protestantisme. Van den Berg is aangesloten bij de World Taekwondo Federation (WTF), Zandbergen bij de Internationale Taekwon-Do Federation (ITF).

Anders

Zelfs de schrijfwijze verschilt: taekwondo en Taekwon-Do. „Alles is anders”, verklaart Zandbergen. „Alle stijlvormen. Alle traptechnieken. Daarom wijs ik mensen er ook nooit op dat er taekwondo is op de Olympische Spelen. Dat is de WTF-versie, niet wat ik doe. Alleen de namen zijn hetzelfde. De grondlegger van Taekwon-Do is destijds vergeten copyright aan te vragen.” Dan, ineens mild: „Toch zou samenwerking goed zijn. Op olympisch niveau, maar ook tussen mij en Gerard. Het lijkt mij leuk om gasttrainer bij elkaar te zijn.”

Quick Boys hoopt op Fransman

Hielke Biemond

Katwijk * Mohamed Mahmood is per direct inzetbaar voor Quick Boys. Vrijdag kreeg de middenvelder van de KNVB te horen dat hij speelgerechtigd is. Het voormalig toptalent van PSV traint al langere tijd mee. In eerste instantie keurde de KNVB zijn overschrijving af, omdat die na 15 juni was gedaan. Dankzij advies

zen van een jurist bracht de Katwijkse derdedivisionist de voetbalbond op andere gedachten. Quick Boys hoopt deze maand nog op een aanvallende versterking uit het profvoetbal. De Fransman Hermann Kabasele, die heeft meegetraind, is volgens trainer Jan Zoutman een optie. „Maar het wordt niet makkelijk om er uit te komen over het salaris en de randvoorwaarden.”

Fraaie dubbelslag op eerste Spelen

Hielke Biemond

Leiden * Met de medailles van Nicole Beukers en Boudewijn Roëll is de Leidse regio rijkelijk bedeeld bij het olympische reioeternooi. In haar centje overtrof coach Nienke van Zijp (32) dat in Rio de Janeiro. De Oegstgeestse keerde terug met een gouden en een zilveren plak. De serene rust in het theehuis in de Leidse Hout voel vrijdagmiddag aangenaam aan voor Van Zijp. Ze heeft een week vol huldigen achter de rug. De RAI, de Ridderzaal, Papendal, Aegon. En dan moet het feest bij haar vereniging Njord nog beginnen. „Dat wordt groots”, verwacht ze. „Dit zijn de succesvolste Spelen ooit voor de vereniging.”

Hoewel roicoaches zelden op de voorgrond treden, straalt het succes van het gouden duo Ilse Paulis en Maaike Head én de zilveren dubbler met daarin clubgenoot Nicole Beukers zeker ook af op Van Zijp. Tijdens haar eerste Olympische Spelen voelde de coach zichzelf ontspannen. Dat gold ook voor de roeisters, merkte ze. „We waren heel vastberaden doordat we er werkelijk alles aan hadden gedaan. Het enige wat ik nog hoefde te doen, was die meiden succes wensen. Het enige wat zij zelf nog hoefden te doen, was het afmaken in de finale.”

De Oegstgeestse begeleidt de roeisters samen met hoofdcoach Josy Verdonkschot, de man die - in overleg - de beslissingen neemt. „Hij maakt het plan, ik voer het uit. Daar kom het in grote lijnen op neer.”

„Door goed naar mensen te luisteren, er voor ze te zijn en het samen te doen, kun je ver komen”, stelt ze. „Dat heeft dit succes wel bewezen.”

De Oegstgeestse Nienke van Zijp won in Rio goud en zilver. TACO VAN DER EB

Leiden en omgeving

Leiden en omgeving